

Oblast, ki ukinja Akrapoviče

“Osebne prihodke iz kapitala in rent bomo vključili v osnovo za odmero dohodnine.” Ta preprost stavek iz ta teden podpisane koalicijske pogodbe petih strank, je povzročil vihar v medijih in javnosti. S tehtnimi razlogi.

Stavek o višanju obdavčitve prihodkov od premoženja sodi tudi k šesti koalicijski stranki: k Levici **Luke Meseca**. Ta ni podpisala pogodbe, ker je s šefi drugih petih strank podpisal dogovor, po katerem bodo med ljudmi ustvarjali lažni vtis, da je v opoziciji in da obstaja še bolj leva alternativa sedanji levi vladi na prihodnjih volitvah. Analiza, kako je to in še vrsto podobnih novosti v koalicijsko pogodbo prinesel dogovor petih strank z Levico prikazuje [v branja vrednem članku Golob vrabec in miš Žiga Turk tukaj](#).

Šarec: Ne škodi tudi česa ne izreči

Po podpisu koalicijske pogodbe Foto:
Peter Jančič

Premier **Marjan Šarec** je že ob podpisu pogodbe peterčka sredi tedna miril novinarje in javnost, da pogodba ne pomeni dramatičnega višanja stroškov države, ker noben od v pogodbi dogovorjenih ukrepov še ni uveljavljen. Z dosedanjo finančno ministrico **Matejo Vraničar Erman** pa se tudi ni razšel zaradi preveč razsipnih načrtov koalicije šestih majhnih strank, je zavrnil novinarje. Ob ogorčenju, ko se je pokazalo, da nameravajo razsipne načrte plačati tudi z dramatičnim povišanjem obdavčitev prihodkov od kapitala, se je Šarec oglasil s ponovnim opozorilom, da bo oblast prevzel šele, ko bodo čez dva tedna imenovani ministri in da bo šele takrat lahko karkoli storil. Do takrat pa – kot je zapisal: “Vojna med politiko in gospodarstvom ne koristi nikomur. Zato ne škodi tudi česa ne izreči.”

Kar je zapisal drži. Zdaj ne more nič. Težava pa je, da stavka, “osebne prihodke iz kapitala in rent bomo vključili v osnovo za odmero dohodnine” niso le izrekli. Zapisali so ga v koalicijsko pogodbo in to pogodbo podpisali. Pogodba med normalnimi ljudmi ni brezvezen list papirja.

Dogovor dobi pomembno dodatno dimenzijo, če vemo, da se za drastičnim povišanjem obdavčitve naložb domačih podjetnikov,

in vseh drugih, ki imajo kakšno premoženje (kapital so tudi nepremičnine, naložbe v vrednostne papirje, vloge v bankah...) skriva še dejstvo, da premožnih podjetnikov nimamo veliko, ker so jih revolucionarji po vojni pobili in nagnali v tujino, prejšnji socialistični režim pa je podjetnost prepovedal. Ob vračanju nazaj na zahod in vključitvi v Evropsko unijo grehe te preteklosti plačujemo. Slabovidnost levice, ki iz ideoloških razlogov preganja podjetne in premožne, ki jih je le za vzorec, dolgoročno vodi v to, da bodo vsa podjetja in kar je še vrednega v državi, razprodali bolj pametnim sosednjim državam, med katere sodi tudi Hrvaška. Še tisto malo, kar imamo, pa bodo uničili. V rokah finančno bolj sposobnih tujih podjetnežev so že končala številna podjetja in cele gospodarske panoge. Da omenim le nekaj velikih: Lek, Mercator, Laško, NKBM, Gorenje... NLB še bo. Še številnejša (Mura, SCT, Primorje, Vegrad...) so politiki pokopali, ko so na vrh nastavljali svoje nesposobne kadre in niso znali pomagati, ko je počilo.

Spolna kvota in pol manj ministric

Sčasoma bodo tujcem za povračilo državnih dolgov, financiranje pokojnin in za vzdrževanje slabe organiziranosti in korupcije v državnem zdravstvu prodali tudi tisto, kar je trenutno še v lasti državnih in paradržavnih skladov. Kar bo ostalo državnega, denimo zdravstvo, pa ne bo delovalo, ker bo zaradi korupcije in slabega vodenja denar izginjal, kar pa bomo le slutili, ker ne bo več podatkov. Ne le tistih o čakalnih vrstah, ki so jih že ukinili, ali o večkrat preplačanem materialu v primerjavi s cenami na razvitem zahodu.

Položaj je absurden: lastni sloj podjetnikov ukinjamo, ker množica na volitvah ne posebno uspešnih strank v njih vidi nevarne kapitaliste. Javno je proti načrtom množice strank, ki se skušajo po hladnem tušu volivcev z višanjem davkov zadržati na oblast, protestiralo nekaj bolj znanih slovenskih podjetnikov, ki jih na vrh njihovih lastnih podjetij ni

postavila politika. Najbolj dramatično **Igor Akrapovič**, ki si je odločil, da bo izplačal zadržane dobičke in s tem ustavil investicije in dodatna zaposlovanja. Ugovori v medijih, da ga poznejše povišanje obdavčitve ne bi prizadelo, ker ne velja retroaktivno, je bilo eno najbolj čudaških, kar sem jih v življenju slišal. A imate Akrapoviča za neumnega? Če bi bil, ne bi vodil posla, ki ga vodi. **Iva Boscarola** je urednik Večera **Matija Stepišnik** v precej neslanem duhovičenju že prej pošiljal v tujino, kamor je del proizvodnje ta že tako preselil zaradi nesposobnosti slovenskih oblasti v dogovarjanju z Američani. In kamor so zaradi ugodnejših davkov in boljših pogojev posle preselili številni drugi. To je bilo, denimo, v centru afere Ultra **Gregorja Golobiča**, ko smo izvedeli, da je podjetje, ki je zraslo ob državnem Telekomu in ki je občasno zaposlovalo številne pomembne LDS-ovce, nenadoma preseljeno na Nizozemskem.

Denar je plaha ptica.

Koalicijska pogodba je sporočilo. In to tudi, ko vanjo zapišejo: "Spodbujali bomo spolne kvote v organih vodenja gospodarskih družb." To je v pogodbo, po kateri so v vlado predlagali dvanajst ministrov in štiri dame. Doslej je bilo ministric osem. Če bi šlo za volitve poslancev, bi volilni organi celotno listo ministrskih kandidatov takoj zavrnil kot povsem očitno kršitev zakona.

A koalicija, ki bi drugim določala pravila, ki jih sama ne spoštuje, te liste pretežno moških kandidatov ne bo zavrnila. In nam bo še dodatno sporočila, da namesto principa vladanja z vzgledom ponujajo vladanje ne glede na ceno.

Da bi to plačali, pa višajo davke in prispevke. Ne le Akrapoviču.